736/05

Den 21. november 2005 blev i sag nr. 66.157:

xxxx xxxxxx xxxxx
xxxx xxxxx x xxxxx xxxxxx
xxxxxxx xxxx xxx xxx
xxxxxx

mod

SEB Pension
Postboks 100
0900 København C

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har to livsforsikringer i SEB Pension, tidligere Codan Pension, klager over størrelsen af de beløb, der er udbetalt ved forsikringernes ophør den 1/1 2005.

Klageren påstår selskabet tilpligtet at udbetale ham forskellen mellem værdierne i henhold til værdioversigt fra 1990 og de faktiske udbetalte beløb med tillæg af renter.

Selskabet afviser at udbetale klageren et større beløb bl.a. under henvisning til, at bonusprognoser ikke indeholder et bindende løfte om opsparingens størrelse på sigt. Selskabet har i skrivelse af 4/4 2005 til nævnet redegjort for sin afgørelse således:

> "Sagen drejer sig om, hvorvidt klagerens to livsforsikringer (opsparing) burde være udbetalt med et større beløb, end det faktisk skete ved forsikringernes udløb 1. januar 2005.
>
> Klageren har fremlagt værdioversigter med bonusprognoser for årene 1990 og 1994-2002. Bonusprognosernes hovedtal er af klageren oplistet på et håndskrevet ark. Det ses, at den prognosticerede værdi faldt fra 2.068.190 kr. i 1990 til 1.413.963 kr. i 1994. Prognoseværdierne har derefter været nogenlunde konstante, og forsikringerne er udbetalt pr. 1. januar 2005 med 1.446.794 kr.

Årsagen til det betydelige fald i de prognosticerede værdier fra 1990 til 1994 er i det væsentlige de reducerede forventninger til forrentningens størrelse efter realrenteafgift sammenholdt med et forventet fald i inflationen. Populært sagt kan man sige, at forventningen til den årlige nettotilvækst faldt med 2½ % p.a., hvilket uden renters rente summer sig op til **35 %** over en 14-årig opsparingsperiode. De 2½ % er forskellen mellem en nettorente efter realrenteafgift på henholdsvis 7,75 og 5,25 %. Faldet i den prognosticerede sum fra 1990 til 1994 udgør **31,64 %**. Der er andre faktorer, der spiller ind, men hovedårsagen er den her anførte.

Når det efter 1994 - på trods af fortsat faldende forventninger til renteniveauet - er lykkedes at realisere 1994-prognosen, skyldes det primært omlægningen af realrenteafgiften til pensionsafkastskat, der indebar en skattelempelse.

Det er med jævne mellemrum fastslået ved nævnet, at bonusprognoser ikke indeholder bindende løfter om opsparingens størrelse på sigt, så længe differencerne kan forklares ud fra ændringer i de forudsætninger, der ligger til grund for prognoseberegningerne. Codan har sandsynliggjort, at der er indtruffet sådanne ændringer, og det må herefter være klageren, der skal dokumentere, at Codans beregninger er forkerte under de givne forudsætninger.

Det gøres subsidiært gældende, at klageren, der har været bekendt med differencen i over 10 år, har fortabt eventuelle rettigheder som følge af passivitet, herunder efter forældelsesreglerne i FAL § 29 og 1908-loven."

Klageren afviser at have fortabt sin ret til at fremkomme med indsigelser som følge af udvist passivitet. Klageren oplyser, at han ved N. J. henvendte sig til selskabet for at få en nærmere redegørelse over differencen, men at denne henvendelse foreligger ubesvaret.

Hertil bemærker selskabet, at passivitet - og i hvert fald ikke forældelse - kan afbrydes ved en telefonisk henvendelse. Videre har selskabet anført, at klageren ikke oplyser, hvornår han skulle have talt med N.J. fra selskabet. Nævnte person oplyser, at han ikke

kan erindre at have talt i telefon med klageren om emnet for 4-5 år siden. Dette ændrer konkret hverken den retlige vurdering af den udviste passivitet eller forældelsen.

Klageren oplyser, at han i marts 1998 henvendte sig til N.J.

Selskabet bemærker, at i relation til indsigelsen om passivitet og forældelse er det næppe nogen forbedring af klagerens sag, at den omhandlede telefonsamtale med N.J. fandt sted for ca. 7 år siden - og ikke som at selskabet tidligere antaget for 4-5 år siden.

Nævnet udtaler:
I de fremlagte bonusprognoser, som blev udarbejdet af selskabet i 1990, er der taget forbehold for beløbenes størrelser, idet det af disse fremgår, at det er de faktiske forhold, herunder udviklingen i samfundsrenten, inflation, lovgivning og risikoforhold, der er bestemmende for resultatet at pensionsopsparingen. Beregningerne indeholder således ikke nogen garanti for størrelsen af de beløb, der senere måtte komme til udbetaling.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand